

Μοναχική Κουρά

*Κείμενο και μετάφραση
της ακολουθίας του Μικρού Σχήματος*

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΝΕΟΥ ΣΤΟΥΔΙΟΥ
ΑΥΛΩΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
2021

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Το κείμενο που ακολουθεί μας παρουσιάζει με απλό και γλαφυρό τρόπο την ιερή τελετή της μοναχικής κουράς. Πρόκειται για την επίσημη πράξη της Εκκλησίας, κατά την οποία ένα βαπτισμένο μέλος της αφιερώνεται στον Τριαδικό Θεό.

Το τυπικό περιλαμβάνει κατήχηση, υποσχέσεις, ευχές, τριχοκουρία και ένδυση του δεχόμενου το μοναχικό σχήμα. Μέσα απ' αυτά διαγράφεται η πορεία του μοναχού. Φωτίζονται τα χαρίσματα που πρέπει να τον κοσμούν. Εντοπίζονται οι παγίδες που οφείλει να αποφεύγει.

Όπως φαίνεται απ' την ακολουθία υφίσταται οργανικός δεσμός μεταξύ του εν μετανοία προσερχόμενου και της εκκλησιαστικής κοινότητας. Εκείνη τον προσφέρει στον Κύριο και προσεύχεται «*ὑπέρ αὐτοῦ*». Κι ο Κύριος τον αντιπροσφέρει, προικισμένο με το ιδιαίτερο χάρισμα της αφιέρωσης, «*εὐχρηστον εἰς διακονίαν*» (2 Τιμ. δ' 11) αυτής.

- Το κείμενο της ακολουθίας του Μικρού Σχήματος προέρχεται απ' το βιβλίο: *Εὐχολόγιον τό Μέγα*, ἐπιμελεία Πρωτοπρεσβυτέρου Νικολάου Παν. Παπαδοπούλου (Ἐν Ἀθήναις: Μιχαήλ Ἰ. Σαλίβερος, 1927), σελ. 139-147.
- Η ερμηνεία της αποστολικής και ευαγγελικής περικοπής προέρχεται απ' την *Καينὴ Διαθήκη με σύντομη ἔρμηνεία* (Ἀπόδοση στήν κοινὴ νεοελληνικὴ), Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα, στ' ἔκδοση (Ἀθήνα: Ἀδελφότης Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ», 2016).

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ
ΗΤΟΙ
ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΟΥ**

Μετά τό κρουσθῆναι τό μικρόν, καί ἄρξασθαι τούς ἀδελφούς τῶν Ὁρῶν, εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιάρχης τόν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, καί ποιεῖ γονυκλισίας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καί εἰς τούς Χορούς ἀνά μίαν, εἶτα τῷ Ἑγουμένῳ· καί τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τά συνήθη ἱμάτια. Καί ἀρξαμένης τῆς θείας Λειτουργίας, ἴσταται ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος καί ἀσκεπής.

Ψαλλομένων δέ τῶν Ἀντιφώνων, μετά τήν Εἴσοδον, λέγεται τό Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τό, Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Εἰς δέ τό, Καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν, ψάλλεται τό παρὸν Τροπάριον:

Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄγκάλας πατρικάς, διανοῖξαι μοι σπεῦσον· ἀσώτως τόν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσαν, μή ὑπερίδης καρδίαν· σοί γάρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω ἡμαρτον Πάτερ, εἰς τόν οὐρανόν, καί ἐνώπιόν σου.

**Ακολουθία
του Μικρού Σχήματος
δηλαδή
του Μανδύα**

Μετά τη σύντομη καμπανοκρουσία και αφού ξεκινήσουν οι αδελφοί την ακολουθία των Ωρών, φέρνει ο Εκκλησιάρχης προς το ναό αυτόν που πρόκειται να καρεί. Κι ο υποψήφιος κάνει εδαφιαίες μετάνοιες μπροστά απ' την ωραία Πύλη του Ιερού αρχικά, έπειτα στους Χορούς των ψαλτών –από μία στον καθένα– και τέλος στον Ηγούμενο. Και τότε, αφού βγει στον Νάρθηκα, αποθέτει εκεί τα συνηθισμένα του ρούχα. Όταν ξεκινήσει η θεία Λειτουργία, στέκεται στην πόρτα του ναού χωρίς ζώνη, χωρίς υποδήματα και χωρίς κάλυμμα στο κεφάλι.

Ενώ ψάλλονται τα Αντίφωνα και αφότου ολοκληρωθεί η μικρή Εἴσοδος, λέγεται το Κοντάκιο της ημέρας έπειτα απ' το «Δόξα στον Πατέρα και στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα». Μετά απ' το «Και τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν (ναι, έτσι ας γίνει)», ψάλλεται το παρακάτω Τροπάριο:

Ἦχος πρώτος. Μέλος αντίστοιχο με το «Τον τάφον σου Σωτήρ...»

Σωτήρα, άνοιξέ μου γρήγορα τις πατρικές σου αγκαλιές. Μέσα σε ασωτίες κατανάλωσα όλη μου τη ζωή. Προσβλέποντας όμως στην ευσπλαχνία σου –η οποία είναι πλούτος που δεν μπορεί να δαπανηθεί– σου ζητώ, τώρα, να μην περιφρονήσεις την φτωχή πνευματικά καρδιά μου. Διότι, Κύριε, φωνάζω με κατάνυξη σε σένα: Αμαρτήσα Πατέρα, τόσο στον ουρανό όσο και απέναντί σου.

Τούτου δέ ψαλλομένου τρίς, εισάγεται παρά τοῦ Ἐκκλησιάρχου ὁ Ἀδελφός, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας ἀνά τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστάντα κατηγεῖ αὐτόν ὁ Ἡγούμενος, οὕτως

Ἄνοιξον τὰ τῆς καρδίας σου ὦτα, Ἀδελφέ, καὶ ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου, λεγούσης. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἰμι, καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Νῦν οὖν τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἐκάστην τῶν ἐρωτήσεων, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς ἀπόδος τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς δέ γίνωσκε, ὅτι αὐτός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ τῆς πανυμνήτου αὐτοῦ Μητροῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων αὐτοῦ, ἐνταῦθα πάρεστιν, ἐνωπιζόμενος τὰ παρά σοῦ ἐκπορευόμενα λόγια· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ἀποδώσῃ σοι, οὐ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆναι καὶ καθομολογήσαι, ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξαις, ἅ ὁμολογήσεις.

Νῦν οὖν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ, μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν, πρὸς ἅ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις Τί προσῆλθες, Ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θουσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμει Πάτερ.

Καθὼς ψάλλεται το παραπάνω τροπάριο τρεις φορές, συνοδεύεται ἀπ' τον Εκκλησιάρχη ο αδελφός, ο οποίος κάνει σε τρία σημεία τρεις εδαφιαίες μετάνοιες, ξεκινώντας ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἔστεκε, μέχρι την ωραία Πύλη.

Και ἀφοῦ σηκωθεί ὀρθίος, τον κατηγεῖ ὁ Ἡγούμενος με τα ἀκόλουθα:

Ἄνοιξε τα αυτιά της καρδιάς σου, ἀδελφέ, και ἀκουσε τη φωνή του Κυρίου που λέει: «Ελάτε σ' ἐμένα ὅλοι οι κουρασμένοι και βαρυφορτωμένοι κι ἐγὼ θα σας ἀναπαύσω. Πάρτε πάνω σας το ζυγὸ μου και μάθετε ἀπὸ μένα ὅτι εἶμαι πρῶτος και ταπεινός στην καρδιά και ἔτσι θα βρεῖτε ἀνάπαυση στις ψυχές σας».

Τώρα λοιπόν, με φόβο και χαρὰ, δώσε στο Θεὸ την πρέπουσα ἀπάντηση σε κάθε μία ἀπ' τις ἐρωτήσεις. Γνώριζε με σιγουριά ὅτι ο ἴδιος ο Σωτὴρας μας, μαζί με την ἰδιαιτέρως ἐξυμνουμένη Μητέρα Του και με τους ἁγίους Ἀγγέλους και ὅλους τους ἁγίους Του, βρίσκεται ἐδὼ ἀκούγοντας καλά τα λόγια που θα προέλθουν ἀπὸ σένα· ὥστε, ὅταν ἐρθῆ να κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς, να σου ἀποδώσει, ὄχι σύμφωνα με ὅσα πρόκειται να συμφωνήσεις και να ὁμολογήσεις ἀπλῶς, ἀλλὰ σύμφωνα με ὅσα τηρήσεις ἀπ' αὐτὰ που θα υποσχεθεῖς.

Τώρα λοιπόν, ἐάν πράγματι προσέρχεσαι στο Θεὸ, δώσε ἀπάντηση σε μας, με προσοχή, σε ὅσα πρόκειται να ἐρωτηθεῖς.

Ἐρώτηση: Για ποῖό λόγο ἦρθες, ἀδελφέ, κάνοντας γονυκλισίες στην Ἁγία Τράπεζα και στην ἁγία αὐτή συνοδεία των μοναχῶν;

Ἀπάντηση: Ἦρθα ἐπιθυμώντας τη ζωὴ της ἀσκήσεως, σεβαστὴ πατέρα.

Ἐρώτησις Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καί καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅντως καλόν ἔργον καί μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐάν καί τελειώσης τά γάρ καλά ἔργα κόπῳ κτῶνται, καί πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις Ἐκουσία σου τῇ γνώμῃ προσέρχη τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις Μή ἔκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις Οὐχί, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καί τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις Φυλάττεις σεαυτόν ἐν παρθενία, καί σωφροσύνη, καί εὐλαβεία;

Ἀπόκρισις Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις Σώζεις μέχρι θανάτου τήν ὑπακοήν τῷ Προεστῶτι, καί πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν καί στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διά τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ερώτηση: Επιθυμείς να αξιωθείς του Αγγελικού Σχήματος και να συμπεριληφθείς στο χορό αυτών που μονάζουν;

Απάντηση: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, σεβαστέ πατέρα.

Ο Ιερέας:

Πράγματι, επιλέγεις καλό έργο και ευλογημένο, αλλά με την προϋπόθεση να το ολοκληρώσεις. Διότι, τα καλά έργα αποκτώνται με κόπο και επιτυγχάνονται με πόνο.

Ερώτηση: Με δική σου απόφαση προσέρχεσαι στον Κύριο;

Απάντηση: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, σεβαστέ πατέρα.

Ερώτηση: Μήπως λόγω κάποιου εξαναγκασμού ή παρά τη θέλησή σου;

Απάντηση: Όχι, σεβαστέ πατέρα.

Ερώτηση: Θα εξακολουθείς να μένεις στο Μοναστήρι και στον ασκητικό τρόπο ζωής μέχρι την τελευταία σου αναπνοή;

Απάντηση: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, σεβαστέ πατέρα.

Ερώτηση: Θα κρατάς τον εαυτό σου σε παρθενία και αγνότητα και ευλάβεια;

Απάντηση: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, σεβαστέ πατέρα.

Ερώτηση: Θα διατηρείς μέχρι θανάτου την υπακοή στον Ηγούμενο και σε όλη την εν Χριστώ αδελφότητα;

Απάντηση: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, σεβαστέ πατέρα.

Ερώτηση: Θα αντέχεις κάθε θλίψη και στενοχώρια της μοναχικής ζωής, για τη Βασιλεία των Ουρανών;

Ἀπόκρισις Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν:

Βλέπε, Τέκνον, οἷας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ἄγγελοι γάρ πάρεσιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὑφηγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ἣ κατὰ μίμησιν ἢ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται, διαμαρτυρόμενος ἅπερ χρή ἀσπάσασθαι σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἴδου γάρ προέθου, Τέκνον, τό προσελθεῖν καὶ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Εἰ οὖν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρό πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελῶν ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γενήσῃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν·

ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τό θράσος·

ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας,

Ἀγόγγυστος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοι διακονίαις

ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός·

ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις μὴ κατόκνει·

ἐν τοῖς πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει·

ἐν ταῖς νηστείαις μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δέ, ὅτι διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαι σε τόν Θεόν.

Ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει·

ἐπιτήρει δέ τούς πονηροὺς λογισμούς· οὐ γάρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου,

Απάντησις: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, σεβαστέ πατέρα.

Ἐπειτα, λέει ο Ἱερέας τὴν Κατήχηση:

Πρόσεχε, παιδί μου, ποιες υποσχέσεις δίνεις στο Δεσπότη Χριστό. Διότι ἄγγελοι παρευρίσκονται ἀόρατα, καταγράφοντας τὴν ὁμολογία σου αὐτή, γιὰ τὴν ὁποία πρόκειται νὰ σου ζητηθεῖ λόγος, κατὰ τὴ δευτέρη Παρουσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σου παρουσιάζω, λοιπόν, τὴν ἀπόλυτα τέλεια ζωὴ – κατὰ τὴν ὁποία ἀναδεικνύεται ἡ διαγωγή κατὰ μίμηση τοῦ Κυρίου– γνωστοποιώντας σοὺ ὅσα πρέπει νὰ ἀποδεχθεῖς καὶ ὅσα πρέπει νὰ ἀποφύγεις. Καθ' ὅσον μάλιστα προτίμησες, παιδί μου, νὰ προσέλθεις καὶ νὰ υπηρετεῖς τὸν Κύριο.

Ἐάν, ἐπομένως, θέλεις νὰ γίνεις Μοναχός, πρὶν ἀπ' ὅλα, καθάρισε τὸν εαυτὸ σου ἀπὸ κάθε πράξη ποὺ μολύνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ, ἐφαρμόζοντας τὴν ἀγιότητα, με φόβο Θεοῦ.

Ἀπόκτησε τὴν ταπεινοφροσύνη, με τὴν ὁποία θὰ κληρονομήσεις τὰ αἰώνια ἀγαθὰ.

Ἀπώθησε τὸ θράσος τῆς καθημερινῆς βιοτικῆς ρουτίνας.

Κάνε ὑπακοὴν σὲ ὅλους.

Μὴ γογγύζεις γιὰ τὶς διακονίες ποὺ σοὺ ἀνατίθενται.

Στὴν προσευχὴ νὰ εἶσαι καρτερικός.

Στὶς ἀγρυπνίες μὴ τεμπελιάζεις.

Στοὺς πειρασμοὺς μὴ δυσανασχετεῖς.

Ἀπ' τὶς νηστείες μὴ καταβάλλεσαι. Γνώριζε, ἐξάλλου, ὅτι με τὴν προσευχὴ καὶ με τὴ νηστεία μπορεῖς νὰ δεχθεῖς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Στὶς ἀσθένειες μὴ παραμελεῖς τὰ καθήκοντά σου.

Ἐλεγγε τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς. Διότι, δὲν πρόκειται νὰ σταματήσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ σοὺ σιγοπιθυρίζει τὶς ἀναμνήσεις τῆς προηγούμενῆς σου ζωῆς

καί μῖσος πρὸς τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. Χρὴ οὖν σε, ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· οὐ γὰρ εὐθετος ἔσσι εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Μὴν οὖν προτιμήσης τι τοῦ Θεοῦ· μὴ ἀγαπήσης μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφούς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσης ὑπὲρ τὸν Θεόν· μὴ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, ἧ ἀνάπαυσιν οἰανδήποτε καὶ τιμῆν·

μὴ πτωχείαν ἀποστραφῆς, μὴ κακουχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων, μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερές, καὶ κωλυθῆς τρέχειν ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ·

ἀλλ' αἰεὶ ἐνοπτριζόμενος τὰ ἐν ἐλπίδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθὰ, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας καὶ Ὁσίους, οἱ πολλοῖς ἰδρῶσι, καὶ πόνοις, καὶ μυριοῖς αἱμασι, καὶ θανάτοις ταῦτα ἐκτήσαντο, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ.

Δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς μιμητάς γενέσθαι αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτὸν πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντας ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἡμέρας καὶ νυκτός· αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν: Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὅπερ ἔστι, παρεσκευασμένον αἰεὶ εἶναι μέχρι θανάτου πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν·

και να σου υποβάλλει μίσος για την ενάρετη ζωή. Είναι ανάγκη λοιπόν για σένα, καθώς αρχίζεις την οδό που σε οδηγεί στη Βασιλεία των Ουρανών, να μην γυρίζεις το νου στην προηγούμενη ζωή σου. Διότι δεν θα είσαι έτσι ευπρόσδεκτος στη Βασιλεία των Ουρανών.

Μην προτιμήσεις τίποτα άλλο εκτός απ' το Θεό. Μην αγαπήσεις μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε αδέρφια, μήτε κάποιον απ' τους δικούς σου, μήτε τον εαυτό σου αγαπήσεις, πάνω απ' τον Θεό. Ούτε τις δόξες του κόσμου, ούτε οποιαδήποτε ανακούφιση και προσφορά τιμής.

Μην αποστρέφεται τη φτώχεια, ούτε τις ταλαιπωρίες, ούτε την περιφρόνηση των ανθρώπων, ούτε οτιδήποτε άλλο θεωρείς ότι είναι λυπηρό, και εμποδιστείς έτσι, να τρέχεις πίσω απ' το Χριστό.

Αλλά πάντοτε, έχοντας μπροστά στα μάτια σου τα αγαθὰ αυτών που ζουν με την ελπίδα στον Θεό και συλλογιζόμενος τους Μάρτυρες και Οσίους όλων των αιώνων –οι οποίοι αποκτήσανε αυτά τα αγαθὰ με πολλούς ιδρώτες και πόνους και αναρίθμητα αίματα και θανάτους– να είσαι νηφάλιος σε όλα και μην αρνηθείς την κακοπάθεια, ως καλὸς στρατιώτης του Ιησοῦ Χριστοῦ. Ο Ιησοῦς Χριστός, πλούσιος σε ἔλεος καθώς είναι, ἔγινε για μας πτωχός, παίρνοντας το ανθρώπινο σώμα, για να γίνουμε εμεῖς πλούσιοι με την κληρονομία της Βασιλείας Του.

Γι' Αὐτόν, λοιπόν, πρέπει κι εμεῖς να γίνουμε μιμητές Του, και γι' Αὐτόν όλα να τα υπομείνουμε, δείχνοντας προκοπή στις εντολές Του ἡμέρα και νύχτα. Διότι, ο ἴδιος ο Κύριος εἶπε: «Ὅποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας αρνηθεί τον κακό εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει»· που σημαίνει, να είσαι πάντα ἑτοιμος μέχρι τον θάνατο, με σκοπό την εκπλήρωση των εντολῶν Του.

καί γάρ πεινᾶσαι ἔχεις, καί διψῆσαι, καί γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι τε καί χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, καί διωχθῆναι, καί πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἡ κατά Θεόν ζωὴ χαρακτηρίζεται· καί ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σου πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις: Ταῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καί ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσει μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;
Ἀπόκρισις: Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμει Πάτερ.

Καί εὐθύς ἐπεύχεται ὁ Ἱερέυς:

Ὁ πανοικτίρμων οὖν Θεός καί πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντί τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ, καί ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καί τόν σόν πόθον εἰδώς, καί τῇ προθέσει σου ἐπιβάλλων τὴν παρ' ἑαυτοῦ δύναμιν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καί ἐπαγκαλίσαίτο, καί ὑπερασπίσαι σου, καί γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρόν ἀπο προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμῆ, εὐτονίας χορηγός, εὐψυχίας πορισμός, ἀνδρείας συναγωνιστής.

Καθ' ὅσον μάλιστα μπορεί και να πεινάσεις και να διψάσεις και να μην έχεις αρκετά ενδύματα για να ντυθείς όταν θα κρυώνεις και να υβρισθείς και να κοροϊδευτείς και να ντροπιαστείς και να διωχθείς και να σηκώσεις το βάρος πολλών άλλων λυπηρών, με τα οποία χαρακτηρίζεται η ζωή σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Αλλά κι όταν υποστείς όλα αυτά τα παθήματα μαζί, σου λέει ο Χριστός «να χαίρεσαι, επειδή η αμοιβή σου θα είναι μεγάλη στους ουρανούς». Μαζί με τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, του οποίου η δόξα μένει στους αιώνες. Ἀμήν.

Ἐρώτηση: Αποδέχεσαι όλα τα παραπάνω έχοντας μέσα σου την ελπίδα στη δύναμη του Θεού; Και είσαι, επιπλέον, αποφασισμένος να υπομείνεις με καρτερία όλες αυτές τις παραπάνω υποσχέσεις μέχρι το τέλος της ζωής σου, με τη χάρη του Χριστού;

Ἀπάντηση: Ναι, με τη βοήθεια του Θεού, τίμει πατέρα.

Και αμέσως ο Ἱερέας προσθέτει την ευχή:

Ο Θεός, λοιπόν, που είναι γεμάτος ευσπλαχνία και έλεος, Αυτός που ανοίγει τα καθαρότατα σπλάγχνα της ανεξιχνίαστης αγαθότητάς Του σε κάθε άνθρωπο που Τον πλησιάζει με πόθο και θερμή αγάπη, Αυτός που είπε ὅτι «μπορεί η γυναίκα να ξεχάσει τα παιδιά της, παρά εγώ να σε ξεχάσω», Αυτός που και τον πόθο σου γνωρίζει και την πρόθεσή σου ενισχύει με τη δύναμή Του, ὥστε να μπορέσεις να τηρήσεις τις εντολές Του, μακάρι να σε πάρει πάνω Του και να σε έχει μόνιμα στην αγκαλιά Του και να είναι ο υπερασπιστής σου και να γίνει για σένα τεῖχος ισχυρό που να αντιστέκεται στις επιθέσεις του εχθρού, πέτρα υπομονῆς, αφορμῆ παρηγορίας, χορηγός δύναμης, ἀπόκτηση θάρρους, συναγωνιστής ανδρείας.

συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων και εύφραίνων σου τήν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος,

ἀξιῶν σε και τῆς μερίδος τῶν ἁγίων και ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, και τῶν σύν αὐτοῖς (Ἐπί δέ γυναικῶν: Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, και τῶν σύν αὐταῖς) μεθ' ὧν και κληρονομήσεις τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, και τό κράτος, και ἡ βασιλεία, και ἡ δύναμις, σύν τῷ Πατρὶ, και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεί, και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τήν κεφαλὴν, και τοῦ Διακόνου εἰπόντος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τό σχηματολόγιον· και λέγει τήν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον πάντων:

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἀξιῶς εἶναι νομοθετήσας τούς τά βιωτικά πάντα καταλιπόντας, και συγγένειαν, και φίλους, και ἀκολουθήσαντάς σοι, πρόσδεξαι και τόν δούλον σου (τόν δε), τόν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατά τάς ἁγίας ἐντολάς σου, και ὀδήγησον αὐτόν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίστως· τείχισον αὐτόν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τό μή δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανήν, ὑπομονήν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τό εὐαρεστεῖν σοι δια παντός·

Εὐχομαι ὁ Κύριος νὰ εἶναι Αὐτός που θα κοιμάται και θα σηκώνεται μαζί σου, αὐτός που θα σου γλυκαίνει και θα σου γεμίζει χαρά τὴν καρδιά με τὴ παρηγοριά του Ἁγίου Του Πνεύματος.

Εὐχομαι νὰ σε αξιώσει, ἐπίσης, νὰ ἀποκτήσεις και τὴν μερίδα των ἁγίων και ὁσίων Πατέρων μας Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα και των συνασκητῶν τους [στην περίπτωση των γυναικῶν: των ὁσίων και μητέρων μας ἁγίας Πρωτομάρτυρας Θέκλας, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδας και των συνασκητριῶν τους], μεταξύ των ὁποίων θα σου δοθεῖ ὡς κληρονομία και σε σένα ἡ Βασιλεία των Ουρανῶν, μαζί με τον Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό. Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα και ἡ ἐξουσία και ἡ βασιλεία και ἡ δύναμη, καθὼς και στον Πατέρα και στο Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα και για πάντα και στους αἰῶνες των αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐπειτα, αφοῦ ὁ ἀδελφός σκύψει τὸ κεφάλι του και αφοῦ πει ὁ Διάκονος «Ὁ παρακαλέσουμε τον Κύριο», τοποθετεῖ ὁ Ἱερέας πάνω σ' αὐτόν τὸ πετραχήλι και λέει τὴν παρακάτω εὐχὴ ἐκφώνως, ὥστε νὰ ἀκουστεῖ σε ὅλους:

Κύριε, ὁ Θεός μας, Εσύ που νομοθετεῖς για αὐτούς που ἀποδεικνύονται ἀξιοὶ νὰ εγκαταλείψουν ὅλα τα πράγματα τῆς ζωῆς, ἀκόμα και συγγενεῖς και φίλους, και νὰ σε ἀκολουθήσουν, δέξου και τὸν δούλο Σου (...), αὐτόν που χωρίστηκε ὀλοκληρωτικά ἀπ' ὅλα αὐτά, σύμφωνα με τὴς ἁγίες ἐντολές Σου, και ὀδήγησέ τον στην ἀλήθεια που πηγάζει ἀπὸ Σένα, καθὼς πέφτει στα γόνατα για Σένα χωρίς κλονισμό. Περιτείχισέ τον με τὴ δύναμη του Ἁγίου Σου Πνεύματος, για νὰ μην μπορεῖ νὰ ἐνεργεῖ ἐναντίον του κάθε ἀντίθετη πολεμικὴ μηχανή. Δώρισέ του ὑπομονή για νὰ Σ' εὐχαριστεῖ πάντοτε.

πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καί πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι εὐλόγηται, καί δεδόξασται τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός Καί τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ ἐλπίς καί καταφυγή πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπί σέ, ὁ διαφόρους ὁδούς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας, διά τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, πρόσδεξαι τόν δοῦλον σου (**τόν δε**), τόν ἀπολιπόντα τάς κοσμικάς ἐπιθυμίας, καί ἑαυτόν προσενέγκαντά σοι τῷ Δεσπότη, θυσίαν ζῶσαν, εὐάρεστον.

Περίελε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικήν ἐπιθυμίαν, καί τάς ἀλόγους προλήψεις ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθητῶν τριχῶν, συναποβάληται καί τάς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καί πράξεις, καί ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τόν ζυγόν σου τόν χρηστόν, καί τό ἕλαφρόν σου φορτίον, καί ἄραι τόν σταυρόν, καί ἀκολουθῆσαί σοι τῷ Δεσπότη.

Διατήρησον αὐτόν εἰς τόν σόν ἁγιασμόν, καί δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθήν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν, συναριθμῶν αὐτόν, ἐν καιρῷ εὐθέτω, τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου.

Με τις μεσιτείες της Ὑπεραγίας, Δέσποινάς μας Θεοτόκου και ὅλων των Ἀγίων που Σε ευχαρίστησαν ἀπ' ὅλους τους προηγούμενους αἰῶνες.

Διότι εἶναι ευλογημένο και δοξασμένο το ολοκληρωτικά τιμημένο και μεγαλόπρεπό Σου ὄνομα, του Πατέρα και του Υἱοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους αἰῶνες των αἰῶνων. Ἀμήν (ναι, ἔτσι ας γίνει).

Ὁ Ἱερέας: Ἀς βασιλεύσει ἡ εἰρήνη σ' ὅλους.

Οἱ Ψάλτες: Και στη δική σου ψυχή.

Ὁ Διάκονος: Ἀς σκύψουμε με σεβασμό τα κεφάλια μας στον Κύριο.

Οἱ Ψάλτες: Σ' Εσένα Κύριε, σκύβουμε ταπεινά.

Ὁ Ἱερέας:

Κύριε, ὁ Θεός μας, ἡ ἐλπίδα και το καταφύγιο ὅλων ὅσων ἐλπίζουν σε Σένα, Εσύ που μας υπέδειξες διάφορους δρόμους σωτηρίας –μέσω της ἐνανθρώπισης του Χριστοῦ Σου– δέξου μέ ευχαρίστηση τον δούλο Σου (...). Εκείνον που ἄφησε τις ἐπιθυμίες του κόσμου και ἔχει προσφέρει τον εαυτό του ως θυσία ζωντανή, ευπρόσδεκτη, σ' Εσένα, τον Δεσπότη.

Απομάκρυνε ἀπ' αὐτόν κάθε ἐπιθυμία σαρκικής φύσης και τις παράλογες φαντασιώσεις, ὥστε μαζί με την ἀφαίρεση των ἀναισθητῶν τριχῶν, να ρίξει ἀπό πάνω του και τις παράλογες ἐνθυμήσεις και πράξεις. Και να ἀξιωθεῖ να πάρει πάνω του τον καλό Σου ζυγό και το ἕλαφρό Σου φορτίο και να σηκώσει τον σταυρό του και να ἀκολουθήσει Εσένα, τον Δεσπότη.

Διατήρησέ τον στη δική Σου ἀγιότητα και χάρισέ του ἀγαθό σκοπό για την τήρηση των ἁγίων Σου ἐντολῶν, συγκαταριθμώντας τον, ὅταν ἔρθει ὁ κατάλληλος καιρός, στον χορό των ἐκλεκτῶν Σου.

Χάριτι, καί φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ, καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει:

Ἴδού ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδεὶς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου, καί ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀπόκρισις Ναί, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καί μετὰ τὸ συντάξασθαι, ἐπιθείς ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, λέει πρὸς αὐτόν:

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καί ἐπίδος μοι αὐτό.

Ὅπερ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς, καί αὐθις ἐπιθείς τῷ Εὐαγγελίῳ, λέγει πάλιν πρὸς αὐτόν τὰ αὐτά. Τούτου δέ τρις γενομένου, τελευταῖον, ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον, λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἱερεὺς

Ἴδού ἐκ χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δέ τίني προσέρχη, τίني συντάσση, καί τίني ἀποτάσση.

Μετὰ ταῦτα κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον λέγει:

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα κουρεύει αὐτόν ὁ Ἱερεὺς, σταυροειδῶς λέγων:

Με τη Χάρη και τη φιλανθρωπία του Μονογενή Σου Υιού, μαζί με τον Οποίο είσαι ευλογημένος και μαζί με το Πανάγιο και Αγαθό και Ζωοποιό Σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν (ναι, έτσι ας γίνει).

Ἐπειτα, προτείνοντας ο Ἱερέας το χέρι του στο ἅγιο Εὐαγγέλιο, λέει:

Κοίταξε! Ο Χριστὸς παρευρίσκεται αόρατα εδώ. Γνώριζε ὅτι κανένας δεν σε αναγκάζει να ἐλθεις για να λάβεις αὐτὸ τὸ Σχῆμα. Γνώριζε ὅτι εσύ επιθυμείς, με δική σου πρόθεση, τον αρραβῶνα του Μεγάλου και Αγγελικὸ Ἰσχήματος.

Ἀπάντηση: Ναι, σεβαστὲ πατέρα, με δική μου πρόθεση.

Και μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τη συμφωνία, τοποθετώντας ο Ἱερέας τὸ ψαλίδι πάνω στο Ἱερό Εὐαγγέλιο, λέει σ' αὐτόν:

Πάρε τὸ ψαλίδι αὐτὸ και δώσ' το μου.

Ἀμέσως μόλις τὸ παραλάβει ο Ἱερέας και τὸ τοποθετήσει πάλι στο Εὐαγγέλιο, λέει ξανά σ' αὐτόν τα ἴδια με τα παραπάνω. Ἀφού επαναληφθεῖ αὐτὸ τρεις φορές, λέει πρὸς αὐτόν ο Ἱερέας, τὴν τελευταία φορά, δίνοντάς του τὸ ψαλίδι:

Κοίταξε! Ἀπ' τὸ χέρι του Χριστοῦ παίρνεις τὸ ψαλίδι. Πρόσεχε, λοιπόν, ποιὸν πλησιάζεις, με ποιὸν συμπαρατάσσεσαι και ποιὸν ἀποκηρύσσεις.

Ἐπειτα ἀπ' αὐτά, κρατώντας ο Ἱερέας τὸ ψαλίδι λέει:

Εὐλογημένος εἶναι ὁ Θεός, που θέλει ὅλους τους ἀνθρώπους να σωθοῦν και να ἐρθοῦν σε πλήρη γνώση τῆς ἀλήθειας. Αὐτός που υπήρχε και θα ὑπάρχει πάντοτε, ας εἶναι ευλογημένος στους αιώνες των αιώνων.

Ἐπειτα κουρεύει αὐτόν ο Ἱερέας σταυροειδῶς λέγοντας:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), κείρεται τήν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Καί ψάλλεται παρά τῶν Ἀδελφῶν τό, Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Εἶτα ἐνδύει αὐτόν τό ἱμάτιον, λέγων:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιᾶσεως, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Εἶτα τήν ζώνην, λέγων:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), περιζωνύεται τήν ὀσφύν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος, καί ἀνακαινίσιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Εἶτα τό καλυμμαύχιον, λέγων:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), καλύπτεται περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Εἶτα τό παλλίον, λέγων:

Ο αδελφός μας (...) κουρεύεται τα μαλλιά του κεφαλιού του, στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Ας πούμε γι' αυτόν το: Κύριε ελέησον.

Και ψάλλεται από τους αδελφούς το: Κύριε ελέησον (τρεις φορές).

Έπειτα φοράει σ' αυτόν το εσωτερικό ράσο, λέγοντας:

Ο αδελφός μας (...) ντύνεται το ένδυμα της αγαλλίασης, στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Ας πούμε γι' αυτόν το: Κύριε ελέησον.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησον (τρεις φορές).

Έπειτα τη ζώνη, λέγοντας:

Ο αδελφός μας (...) περιζώνεται τη μέση του με αληθινή δύναμη, για να νεκρώσει το σώμα και να ανακαινίσει το πνεύμα του, στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Ας πούμε για αυτόν το: Κύριε ελέησον.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησον (τρεις φορές).

Έπειτα το κάλυμμα της κεφαλής, λέγοντας:

Ο αδελφός μας (...) καλύπτεται την περικεφαλαία ως ἐλπίδα σωτηρίας, στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Ας πούμε για αυτόν το: Κύριε ελέησον.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησον (τρεις φορές).

Έπειτα το εξωτερικό ράσο, λέγοντας:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), λαμβάνει τό παλλίον, τόν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καί Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολήν ἀφθαρσίας καί σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Εἶτα τά σανδάλια, λέγων:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), ὑποδεῖται τα σανδάλια εἰς ἐτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Εἶτα τόν μανδύαν, λέγων:

Ὁ Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα), ἔλαβε τόν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου καί Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπέρ αὐτοῦ τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, εἰσάγαγε τόν δοῦλον σου (τον δεῖνα) εἰς τήν πνευματικὴν σου αὐλήν, καί συγκαταρίθμησον αὐτόν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ. Κάθαρσον αὐτοῦ τό φρόνημα ἀπό τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καί τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου.

Ὁ ἀδελφός μας (...) λαμβάνει τὸ ράσο, ποῦ εἶναι ὁ ἀρραβῶνας τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος ὡς στολή ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, στὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀς πούμε γιὰ αὐτὸν τό: Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον (τρεις φορές).

Ἐπειτα τὰ υποδήματα, λέγοντας:

Ὁ ἀδελφός μας (...) φορᾶει τὰ υποδήματα ὡς συμβολισμό με τὴν ετοιμότητα ποῦ δίνει στὴν ψυχὴ ἡ τήρηση τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖο παρέχει τὴν εἰρήνη. Στὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀς πούμε γιὰ αὐτὸν τό: Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον (τρεις φορές).

Ἐπειτα τὸ μαῦρο πτυχωτὸ ἔνδυμα, λέγοντας:

Ὁ ἀδελφός μας (...) ἔλαβε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος, στὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀς πούμε γιὰ αὐτὸν τό: Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον (τρεις φορές).

Ὁ Διάκονος: Ἀς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Οἱ Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερέας:

Κύριε, ὁ Θεός μας, βάλε μέσα στὴν πνευματικὴ Σου αὐλὴ τὸν δούλο σου (...), καὶ συγκαταρίθμησέ τον με τὸ λογικὸ Σου ποιμνίῳ. Καθάρισε τὸν νοῦ τοῦ ἀπὸ τὶς σαρκικὲς ἐπιθυμίες καὶ ἀπὸ τὴν κούφια ἀπάτη τούτης τῆς ζωῆς.

καί δός αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσι σε, καί σταυρώσασιν ἑαυτούς τῷ βίῳ διά τήν βασιλείαν σου.

Σύ γάρ εἶ ὁ ποιμήν καί ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καί εἰ μὲν οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ Εἰρηνικά ταῦτα, καί τό Ἀποστολοευάγγελον καί δίδεται τῷ ἀποκαρέντι κηρός, τό ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἢ Σταυρός καί γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Ὁ Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπέρ τοῦ Ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε), καί τῆς παρά Θεοῦ σκέπης, καί βοήθειας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπέρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καί ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτόν τόν σκοπόν τοῦ μοναστικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Και δώσε του να θυμάται πάντοτε τα θησαυρισμένα αγαθά που προορίζονται για αυτούς που Σε αγαπούν και για αυτούς που σταυρώσανε τον εαυτό τους σ' αυτόν τον βίο για τη Βασιλεία Σου.

Διότι Εσύ είσαι ο ποιμένας και ο επίσκοπος των ψυχών μας και σε Σένα απευθύνουμε τη δόξα, στον Πατέρα και στον Υιό και στο Ἁγιο Πνεύμα, τώρα, πάντοτε και στους απέραντους αιώνες. Ἀμήν (ναι, έτσι ας γίνει).

Και εάν δεν τελείται θεία Λειτουργία, λέγονται τα παρακάτω «Ειρηνικά», ο «Απόστολος» και το «Ευαγγέλιο». Και δίδεται λαμπάδα σ' αυτόν που έλαβε την κουρά και το ἅγιο Ευαγγέλιο ή ένας σταυρός. Και γίνεται ο χαιρετισμός.

Ὁ Διάκονος: Με ειρήνη ας παρακαλέσουμε τον Κύριο.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησον.

Ὁ Διάκονος: Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για την ειρήνη που προέρχεται από τον Θεό και τη σωτηρία των ψυχών μας.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησον.

Ὁ Διάκονος: Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για την ειρήνη όλου του κόσμου, τη σταθερότητα των αγίων εκκλησιών Του και για την ένωση όλων.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησον.

Ὁ Διάκονος: Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για τον αδελφό μας (...) και για τη σκέπη και βοήθειά του από τον Θεό.

Οι Ψάλτες: Κύριε,ελέησον.

Ὁ Διάκονος: Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο για να εκπληρώσει το σκοπό του μοναχικού Σχήματος άψογα, χωρίς να κατακριθεί και χωρίς εμπόδια.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ διάγειν αὐτόν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτόν τόν παλαιόν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τόν νέον, τόν κατὰ Θεόν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι αὐτόν καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἐκφώνησις: Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουΐα. (ἐκ γ')

Οι Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Ἀς παρακαλέσουμε τον Κύριο να διαβιώνει με κάθε ευσέβεια και ευλάβεια και σεμνότητα.

Οι Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Ἀς παρακαλέσουμε τον Κύριο να τον αξιώσει να εγκαταλείψει τον παλιό του αμαρτωλό εαυτό και να ντυθεί τον νέο, που δημιουργήθηκε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Οι Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Ἀς παρακαλέσουμε τον Κύριο να τον απαλλάξει από τις αμαρτίες του και να του τις συγχωρήσει.

Οι Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Ἀς παρακαλέσουμε τον Κύριο να γλυτώσει αὐτόν και εμάς από κάθε θλίψη.

Οι Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Προνόησε, σώσε, ἐλέησε και διαφυλάξε μας, Εσύ που είσαι ο Θεός, με τη χάρη Σου.

Οι Ψάλτες: Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος: Αφού επικαλεσθούμε τη Μαρία, την Παναγία, που είναι αμόλυντη, υπερευλογημένη, ἐνδοξη, Δέσποινά μας, μητέρα του Θεού και παντοτινά παρθένος, και όλους τους αγίους, ας εμπιστευτούμε τους εαυτούς μας και τους άλλους και ὅλη μας τη ζωή στον Χριστό, τον Θεό.

Οι Ψάλτες: Σ' εσένα Κύριε παραδίνουμε τα πάντα.

Εκφώνηση: Διότι ἅγιος είσαι ο Θεός μας, και σε Σένα απευθύνουμε τη δόξα, στον Πατέρα και στον Υιό και στο Ἅγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνας των αιώνων.

Οι Ψάλτες: Ἀμήν (ναι, ἔτσι ας γίνει).

Ὅσοι βαπτιστήκατε στο ὄνομα του Χριστοῦ, τον Χριστό ντυθήκατε. Ἀλληλουΐα (δοξολογεῖτε το Θεό). (τρεις φορές)

Δόξα Πατρί, και Υιῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουΐα.

Ὁ Διάκονος Δύναμις.

Ὁ Χορός Δύναμις. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουΐα.

Ὁ Ἀναγνώστης Προκείμενον: Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης Στίχος: Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Διάκονος Σοφία.

Ὁ Απόστολος

Ὁ Ἀναγνώστης Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν.

Κεφ. στ' 10-17

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·

ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς,

Δόξα στον Πατέρα και στον Υιό και στο Ἅγιο Πνεύμα.
Και τώρα και πάντοτε και στους αἰῶνες των αἰώνων. Ἀμήν (ναι, ἔτσι ας γίνει).

Τον Χριστὸ ντυθήκατε. Ἀλληλουΐα (δοξολογεῖτε τον Θεό).

Ὁ Διάκονος: Ας το πούμε πιο δυνατά.

Οι Ψάλτες: Ας το πούμε πιο δυνατά. Ὅσοι βαπτιστήκατε στο ὄνομα του Χριστοῦ, τον Χριστὸ ντυθήκατε. Ἀλληλουΐα (δοξολογεῖτε τον Θεό).

Ὁ Αναγνώστης Προκείμενο: Ὁ Κύριος εἶναι ἡ φώτισή μου και ὁ Σωτήρας μου.

Ὁ Διάκονος: Ας προσέξουμε.

Ὁ Αναγνώστης Στίχος: Ὁ Κύριος εἶναι ὁ υπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Διάκονος: Τα ἀκόλουθα εἶναι σοφία Θεοῦ.

Ὁ Απόστολος

Ὁ Αναγνώστης: Τὴν περικοπὴ ἀπ' τὴν ἐπιστολὴ του Παύλου «Πρὸς Εφεσίους»

Ὁ Διάκονος: Ας προσέξουμε.

Κεφάλαιο ἕκτο, στίχοι 10 ἕως 17.

Ἀδελφοί, να ενισχύεσθε με τὴ δύναμη που σας δίνει ἡ κοινωνία σας με τον Κύριο και που πηγάζει ἀπὸ τὴν πανίσχυρη δύναμή Του.

Ντυθεῖτε ολόκληρο τον οπλισμὸ με τον οποίο οπλίζει ὁ Θεὸς τους στρατιώτες Του, για να μπορείτε να ἀντιστέκεστε στα πανούργα τεχνάσματα του διαβόλου.

Διότι πραγματικὰ δεν ἔχουμε να παλέψουμε με ἀντιπάλους ἰδίους με μας, με αἶμα και σάρκα σαν τὴ δική μας· ἀλλὰ ἡ πάλη και ὁ πόλεμὸς μας εἶναι με τις ἀρχές,

πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτίου τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἔπουρανίοις.

Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πονηρᾶς

καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι.

Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἔτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,

ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησθεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεφυρωμένα σβέσαι.

καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ρῆμα Θεοῦ.

με τις εξουσίες, με τα διαβολικά αυτά τάγματα, με τους κοσμοκράτορες που εξουσιάζουν το πλήθος των ανθρώπων που είναι βυθισμένοι στο ηθικό σκοτάδι που επικρατεί στον κόσμο αυτό. Καλούμαστε να παλέψουμε με τα πνευματικά όντα που είναι γεμάτα πονηρία και κατοικούν ανάμεσα στη γη και στον ουρανό.

Επειδή λοιπόν ο αγώνας είναι φοβερός, γι' αυτό πάρτε πάνω σας και φορέστε την πανοπλία που δίνει ο Θεός, για να μπορέσετε να αντισταθείτε την ημέρα που ο πειρασμός θα σας προσβάλει με δύναμη.

Κι αφού επιτελέσετε με ακρίβεια όλα τα καθήκοντά σας, να σταθείτε στη θέση σας και να την κρατήσετε καλά.

Σταθείτε λοιπόν στην παράταξη του αγώνα. Ζωσθείτε την αλήθεια σαν ζώνη, ώστε ο φωτισμός της αλήθειας να σας δίνει πνευματική δύναμη και ευκινησία. Και φορέστε ως θώρακα τη δικαιοσύνη, ώστε να είστε άτρωτοι από κάθε βέλος αδικίας και να μην παρασύρεσθε σε κανένα άδικο έργο εναντίον των ανθρώπων γύρω σας.

Και φορέστε στα πόδια σας ως υποδήματα που θα σας διευκολύνουν να περπατάτε ελεύθερα, την ετοιμότητα και πρόθυμη δραστηριότητα που δίνει στην ψυχή η τήρηση του Ευαγγελίου, το οποίο παρέχει την ειρήνη.

Μαζί με όλα αυτά πάρτε επάνω σας και φορέστε ως θυρεό, δηλαδή στενόμακρη ασπίδα που θα σας σκεπάζει ολόκληρους, την πίστη, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλους τους καυστικούς πειρασμούς του πονηρού που μοιάζουν με πύρινα βέλη.

Και δεχθείτε σαν περικεφαλαία την ελπίδα της σωτηρίας, ώστε, όπως η περικεφαλαία προστατεύει το κεφάλι του στρατιώτη, έτσι να περιφρουρούν τη διάνοιά σας οι αγαθοί και χαρούμενοι λογισμοί που εμπνέει η χριστιανική ελπίδα. Πάρτε και το μαχαίρι που δίνει το Άγιο Πνεύμα, και το οποίο είναι ο λόγος του Θεού.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη σοί τῶ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ Χορός: Ἀλληλουῖα (ἐκ γ). Οὗτος ὁ πτωχός ἐκέκραξε, καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καί ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Ὁ Ἱερεύς: Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Καί τῶ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου, τό ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κεφ. ι' 37-38, ια' 28-30

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος·

καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος·

καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος·

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ὁ Ἱερέας: Εἰρήνη σε σένα που διαβάζεις την αποστολική περικοπή.

Οι Ψάλτες: Ἀλληλουῖα (δοξολογεῖτε το Θεό) (τρεις φορές). Αὐτός ο πτωχός φώναξε δυνατά προς τον Κύριο και ο Κύριος τον άκουσε και τον έσωσε απ' όλες του τις θλίψεις.

Ὁ Ἱερέας: Ο λόγος του Θεού είναι σοφία. Ας ακούσουμε ὀρθιοι το ἅγιο Ευαγγέλιο. Η ειρήνη ας βασιλεύσει σε όλους.

Οι Ψάλτες: Και στη δική σου ψυχή.

Το Ευαγγέλιο

Ὁ Ἱερέας: Την περικοπή απ' το «κατὰ Ματθαῖον» ἅγιο Ευαγγέλιο, ας προσέξουμε.

Οι Ψάλτες: Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, δόξα σ' Εσένα.

Κεφάλαιο δέκατο, στίχοι 37 έως 38 και κεφάλαιο ενδέκατο, στίχοι 28 έως 30.

Εἶπε ὁ Κύριος: Εκείνος που αγαπά τον πατέρα του ή τη μητέρα του περισσότερο από μένα, και με αρνείται για να μη χωρισθεί από τους γονείς του, δεν αξίζει για μένα.

Κι εκείνος που αγαπά τον γιο του ή την κόρη του περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος να λέγεται μαθητής μου.

Κι εκείνος που δεν παίρνει την απόφαση να υποστεί σταυρικό θάνατο και δεν ακολουθεῖ πίσω μου με την απόφαση αυτή, δεν μιμείται δηλαδή σε όλα το παράδειγμά μου, δεν αξίζει για μένα.

Ελάτε σε μένα ὅλοι ὅσοι εἰστε κουρασμένοι και φορτωμένοι από το βάρος της αμαρτίας και των θλίψεων, κι από το φόρτωμα των φαρισαϊκών παραδόσεων, με τις οποίες ο θεόπνευστος νόμος μεταβλήθηκε σε φορτίο δυσβάστακτο. Ελάτε σε μένα, κι εγώ θα σας ξεκουράσω.

Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι
πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνά-
παυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν
ἐστίν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχω-
ρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε).

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρόν, λέγων:

Εἶπεν ὁ Κύριος: Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.

Καὶ τό κηρίον ἀπτόμενον, λέγων:

Εἶπεν ὁ Κύριος: Οὕτω λαμπάτω τό φῶς ὑμῶν
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔρ-
γα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Πάρτε ἐπάνω σας τὸ ζυγὸ τῆς υποταγῆς σε μένα καὶ
τὴ διδασκαλία μου καὶ μάθετε ἀπὸ μένα ὅτι εἶμαι πρᾶος
καὶ ταπεινὸς στο φρόνημα καὶ τὴν εσωτερικὴ διάθεση,
καὶ θα βρεῖτε ἀνάπαυση καὶ εἰρήνη στὶς ψυχές σας.

Διότι ὁ ζυγὸς τῆς υπακοῆς σε μένα καὶ τὴ διδασκαλί-
α μου εἶναι ἀπαλὸς καὶ ωφέλιμος σ' αὐτὸν που τον σηκώ-
νει· καὶ τὸ φορτίο τῶν υποχρεώσεων καὶ καθηκόντων
που θέτω ἐγὼ πάνω στους πιστοὺς μου εἶναι ελαφρῦ.

Οι Ψάλτες: Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, δόξα σ' Εσένα.

Ο Διάκονος: Ελέησέ μας, Εσύ που εἶσαι ὁ Θεός, χάρι
στο μεγάλο Σου ἔλεος. Σε παρακαλοῦμε, ἀκουσέ μας καὶ
ελέησέ μας.

Οι Ψάλτες: Κύριε ελέησέ μας.

Ο Διάκονος: Ἀς παρακαλέσουμε ἀκόμα τὸν Κύριο γιὰ
τὴν ἀπαλλαγὴ καὶ τὴν συγχώρεση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ
δούλου τοῦ Θεοῦ (...).

Ο Ιερέας: Επειδὴ εἶσαι σπλαχνικὸς καὶ φιλόανθρωπος
Θεός, καὶ εμεῖς προσφέρουμε σ' Εσένα τὴ δόξα, στὸν
Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ
πάντοτε καὶ στους αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Οι Ψάλτες: Ἀμήν (ναί, ἔτσι ας γίνεῖ).

Καὶ δίνει σ' αὐτὸν τὸν σταυρό, λέγοντας:

Εἶπε ὁ Κύριος: «Ἐάν κάποιος θέλει νὰ με ἀκολουθεῖ,
πρέπει νὰ ἀρνηθεῖ τὸν κακὸ εαυτό του καὶ νὰ σηκώσει
τὸ σταυρό του καὶ νὰ με ἀκολουθεῖ».

Καὶ μια λαμπάδα αναμμένη, λέγοντας:

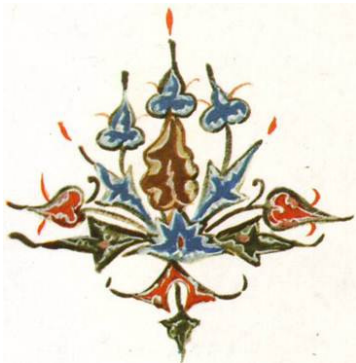
Εἶπε ὁ Κύριος: «Ἐτσι ας λάμπει τὸ φῶς σας μπρο-
στά στους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ δουν τὶς καλές σας πρά-
ξεις καὶ νὰ δοξάσουν τὸν Πατέρα μας που βρίσκεται
στους οὐρανοὺς».

Καί γίνεται ὁ Ἄσπασμός, ἐν ᾧ ψάλλεται τό παρόν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄:

Ἐπιγνώμεν ἀδελφοί, τοῦ μυστηρίου τήν δύναμιν· τόν γάρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τήν πατρικὴν ἐστίαν ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱόν, ὁ πανάγαθος Πατήρ προὔπαντήσας ἀσπάζεται, καί πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καί μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τόν μόσχον τόν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τοῦ τε θύσαντος φι-λανθρώπου Πατρὸς, καί τοῦ ἐνδόξου θύματος τοῦ Σω-τῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί μετὰ τόν ἀσπασμόν, γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι, ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ὀφείλει προσκαρτερεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πέντε, σχολάζων ἀπὸ παντός ἔργου, πλήν ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίσταται.

Και γίνεται ο χαιρετισμός, ενώ ψάλλεται το παρόν Ιδιόμελο. Ἦχος πρώτος:

Ἄς γνωρίσουμε, ἀδελφοί, τὴ δύναμη τοῦ μυστηρίου. Διότι, ὁ πανάγαθος Πατέρας ἀσπάζεται τὸν ἄσωτο υἱὸ Του –αφοῦ πρωτίστως τὸν ἔχει προὔπαντήσει– που ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν αμαρτωλὴ ζωὴ πρὸς τὸ πατρικὸ σπίτι. Καὶ του χαρίζει τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικῆς του δόξας. Καὶ μαζί με τὶς ἄνω ἀγγελικὲς δυνάμεις ἐπιτελεῖ μυστικὴν χαρὰ θυσιάζοντας τὸ ἐκλεκτότερο μοσχάρι Του, γιὰ νὰ ζήσουμε εμεῖς ἀντάξια καὶ με τὸν φιάνθρωπο Πατέρα που θυσίασε τὸν Υἱὸ Του καὶ με τὸ ἐνδοξο θῦμα, τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Και μετὰ τὸν χαιρετισμὸ γίνεται ἡ Ἀπόλυση.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Μοναχὸς αὐτὸς ὀφείλει με ὑπομονὴ νὰ παραμείνει στὴν Ἐκκλησία πέντε μέρες ἀπέχοντας ἀπὸ κάθε ἐργασία, ἐκτὸς τῆς ἀνάγνωσης, εἴν γνωρίζει νὰ διαβάσει.

